

Bijbelstudie Centrum - Uitgebreid Seminar over:
“de Laatste Dagen”.
in 25 delen.

deel 07 - 25

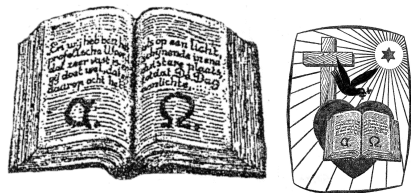
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte



2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Vorige keer zijn we geëindigd bij dat wij toch eens gingen leren, dat wij door de Heer geleerd worden en niet meer door mensen.

Zo zien wij, hoe die “eerste dag” door de Heer uitgeroepen wordt. Laat ons nu ook zien hoe dit elders in Gods Woord bevestigd wordt, want het wordt altijd bevestigd. Wij gaan daarvoor naar **2 Cor. 6:1-2**, waar Paulus zegt:

“Maar als medewerkers (Gods) vermanen wij u ook de genade Gods niet tevergeefs te ontvangen, want Hij zegt: ten tijde des welbehagens (dat is in het Hebreeuws hetzelfde als het aangename des Heren) *heb Ik u verhoord en ten dage des heils ben Ik u te hulp gekomen; zie, nú* (dat wil zeggen vanaf het kruis) *is het de tijd des welbehagens zie, nú is het de dag des heils”.*

De dag dus om gered te kunnen worden. Zien wij dat? En deze dag van het heil, dit aangename jaar des Heren duurt nu al bijna twee duizend jaar, maar het loopt ten einde. Het kan elke dag afgelopen zijn, laten wij ons daarvan heel bewust zijn, want alles wijst erop, dat het einde voor de deur staat. Daarom is Israël ook weer terug in eigen land en is er de staat Israël.

Broeders en zusters, dat wij de genade toch niet tevergeefs ontvangen; dat wij niet zo zijn als die dwaze maagden, die wel een lamp hadden, dat is het Woord van God, maar geen olie in hun vaten, dat wil zeggen: zij waren niet vervuld met de Heilige Geest. Het is niet voldoende dat wij een uitwendige Heer Jezus hebben, nee, Hij moet in ons zijn en Zijn leven in ons kunnen leven.

Wij hebben nu toch de tweede Corinthebrief voor ons, laten wij daarom lezen, wat Paulus hierover zo duidelijk schrijft in **2 Cor. 5:14-15**. **“Want de liefde van Christus dringt ons, daar wij tot het inzicht gekomen zijn, dat één voor allen gestorven is”.** Die éne is de Heer Jezus. En nu komt de conclusie: **“Dus zijn zij allen gestorven”.**

Is dat zo? Ben ik met de Heer Jezus gestorven, of neem ik de Heer aan als een soort verzekering, maar blijf ik toch mijn eigen leven volgen en deel het in en kleed het in naar eigen zicht en zin? Dan zitten wij er naast hoor, denkt u daarom!

Jezus neemt geen genoegen met een mindere plaats, dan dat Hij Heer over uw hart en leven is en het voor het zeggen heeft. **“Heer”** betekent in het Grieks **“Kurios”**, dat wil zeggen: Hij moet ons bezitten; wij zijn het bezit van Hem, want Hij kocht ons met zijn bloed.

Dan lezen wij in **vers 15b**: **“En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven, (en daartoe mogen wij behoren) niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt”.**

Ja, dat is het, dat is Christen zijn. Wij leven niet meer voor onszelf, maar wij leven voor Hem en dan gaat Hij het wonderbaar maken; dat is een rijk leven. Wij worden hier wel veracht, gesmaad, verworpen, maar dat hindert niet, dat is alleen maar een eer. Niet geëerd worden, want dat werd de Heer ook niet. Het is een eer dat wij de smaad van de Heer Jezus mogen dragen, want indien wij met Hem lijden is dat om straks ook met Hem als koningen te heersen.

Ik ga nu de uitleg over die eerste dag nog even completeren, want daarover is nog heel wat te vertellen. Er is een tijd geweest, na het gericht over dat eerste Babel, dat God de volkeren over de aarde verstrooide en hun taal verwarde, dat God toen uit hen een persoon nam, Abram, om uit hem, met een nieuw volk verder te gaan, terwijl Hij de andere volkeren als het ware op hun zelfgekozen wegen liet gaan.

Dat is nu niet meer. Wij gaan het opslaan. In **Handelingen 14** zien wij de tijd na het kruis beschreven. Paulus komt met zijn medewerker in Lystra. Te lezen vanaf **vers 7** en dan gebeurt daar een wonder. Er woonde in Lystra namelijk een man, die geen macht had over zijn voeten en van de schoot van zijn moeder af verlamd was en deze man wordt door de Heilige Geest in Paulus (het werk van de Heer Jezus) genezen. Wat gaan de inwoners van dat dorp dan doen?

Wij lezen het in **Hand. 14:11-12**. **“En toen de scharen zagen, wat Paulus gedaan had, verhieven zij hun stem en zeiden in het Lykaonisch: De goden zijn, in mensengedaante, tot ons neergedaald; en zij noemden Barnabas Zeus en Paulus Hermes, omdat hij het was, die het woord voerde”.**

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

En vervolgens vers 14-16, want daar gaat het om: *“Maar toen de apostelen Barnabas en Paulus dat hoorden, scheurden zij hun mantels en sprongen naar voren onder de schare, uitroepende: Mannen, wat doet gij daar? Ook wij zijn maar zwakke mensen zoals gij en verkondigen u, dat gij u van dit ijdel bedrijf (van afgoderij) moet bekeren tot de levende God, die de hemel, de aarde, de zee en al wat erin is gemaakt heeft. (Nu komt het) Hij heeft ten tijde der geslachten (de heidense geslachten), die achter ons liggen, alle volken op hun eigen wegen laten gaan”.*

Let u erop. Dat dit nú niet meer is, doch gold ten tijde der geslachten, die achter hen (Barnabas en Paulus) lagen. Dat vindt ik ook zo prachtig door Paulus verwoord, wanneer hij te Athene komt en voor de Areópagus staande tot de mannen van Athene moet spreken, want zij hebben hem uitgenodigd hen *“zijn nieuwe leer aangaande een onbekende god”* uit te leggen.

Zijn geest is echter in hem geprikkeld als hij ziet dat de stad zo vol afgodsbeelden is en dat gaat hij verwerken in zijn prediking. U leest dit in **Hand. 17** vanaf vers 15, maar wij lezen nu slechts vers 26-31. Let bijzonder op vers 29 en vanaf vers 30 volgt de kern. *“Hij (God) heeft uit één enkele (dat is Adam) het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons. Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij, gelijk ook enige van uw dichters hebben gezegd: Want wij zijn ook van zijn geslacht. (Let u nu op vers 29) Daar wij dan van Gods geslacht zijn, moeten wij niet menen, dat de godheid gelijk is aan goud of zilver of steen door menselijke kunstvaardigheid gesneden of bedacht”.*

(En dan komt Paulus in vers 30 tot de kern) *“God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden der onwetendheid (want vóór het kruis was het de tijd der onwetendheid, omdat God alleen met Israël verder ging, maar dat is nu voorbij. Ik herhaal), God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden der onwetendheid (dat is de tijd der wet, de tijd van onze aartsvaders), heden (daar hebben wij het weer: heden is het de dag des heils) aan de mensen (dat zijn de mensen van de gehele wereld), dat zij allen overal (ja, van noord tot zuid, elk land) tot bekering moeten komen; omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door een man, die Hij aangewezen heeft, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken”.*

Hier zien wij het dus opnieuw: HEDEN (voortdurend tot in onze dagen) heden is het de dag van het heil, heden is het aangename jaar des Heren, want hierna komt de Heer om te richten en dat zal vreselijk zijn.

Daarom ook: *“Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet en laat u leiden”.* Hebr. 4:7. U ziet dat God geen verschil meer maakt tussen Jood en heiden. De Jood is immers verstrooid onder alle volkeren en God heeft hen als volk tijdelijk op een zijspoor gezet, totdat *“de dag der wraak”* komt. Als volk komen de Joden in deze tijd niet tot bekering, doch dat geldt niet alleen de Joden, want geen enkel volk komt als volk tot bekering.

Men heeft ons reeds op de lagere school wijsgemaakt dat Nederland een Christelijk volk was, maar dat is een grote leugen en een grote dwaasheid, want er bestaat geen enkel Christelijk volk en dat heeft ook nog nooit bestaan! God roept er enkelen uit en zo ontstaat de ecclesia: de Gemeente van *“de er tussenuit geroepen”*.

Hoe Christelijk dat Nederlandse volk is, zien wij vandaag de dag wel, want zij vertreden allemaal om het hardst de wetten van God. Ook Israël! Laten wij eens opslaan wat Paulus over Israël als volk voor deze tijd zegt.

Wij gaan daarvoor naar 1 Tess. 2:15-16. *“die zelfs de Here Jezus en de profeten gedood en ons tot het uiterste vervolgd hebben, die Gode niet behagen en tegen alle mensen ingaan, daar zij ons verhinderen tot de heidenen te spreken tot hun behoud, waardoor zij (het Joodse volk) te allen tijde (de maat) hunner zonden vol maken. De toorn is over hen gekomen tot het einde”.*

Gods toorn rust dus op hen tot het einde toe, dat wil zeggen, totdat Hij komt op *“de dag der wrake”*. Wij weten ook hoe Paulus het navolgende zegt in Rom. 11:25-26. *“Want, broeders, opdat gij (de Gemeente) niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen,*

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jacob afwenden”.

Israël blijft derhalve verhard, verblind, totdat de volheid der heidenen binnengaat. Maar daaraan vooraf gaan de komt de Heer Jezus de Gemeente eerst binnenhalen, want degenen die Hem toebehoren, die Hij van God verkregen heeft, die geroepen zijn (uit het Joodse volk en uit alle volkeren der wereld) en die tezamen dat nieuwe Lichaam vormen, worden tot de Heer gebracht en met hun Hoofd verenigd. Dan breekt op de aarde de dag van de antichrist aan. Daar gaan wij een andere keer over verder; ook over de vraag: waartoe?

Maar tegelijk met de dag van de antichrist verschijnt ook de dag van de toorn van God, de dag van de wraak van God en die leidt er toe dat het uitverkoren deel van Israël als volk tot bekering komt.

Niet alle Joden, maar een overblijfsel dat God kent. Dat overblijfsel is naar het Profetische Woord een derde deel van alle Joden; tweederde deel wordt dus verworpen!

Maar dat geldt eveneens voor de heidense volkeren. Dus nu roept God enkelen, zowel uit Israël als uit de volkeren en die worden tezamen tot een nieuw Lichaam, een nieuwe mens. Als wij met de Heer verenigd zijn en Hij met de Zijnen terugkomt, komt ten gevolge van die ontzettende tijd die God over deze wereld laat komen, het overblijfsel van Israël als volk tot bekering.

Israël is dus het eerste volk ter wereld dat als volk tot bekering komt. En door Israël en de Gemeente komen er dan ook nog uit het overblijfsel van de andere volkeren, die het Koninkrijk Gods zullen binnengaan.

Dit is een omvangrijk onderwerp, waarover nog veel is te zeggen, maar dat ik in deze aflevering moet afsluiten. Wel wil ik u nog laten zien (daar gaan wij dan ook de volgende keer mee verder) dat dit alles reeds in het Oude Testament geprofeteerd staat.

Dat Joden individueel tot geloof kunnen komen, is natuurlijk duidelijk. God maakt geen onderscheid; de Jood die nu tot het licht, tot God en tot verlossing wil komen, wordt verhoord, zoals ook de heidenen. Dat lezen wij duidelijk in **2 Cor. 3:14-15**. ***“Maar hun gedachten werden verhard. Want tot heden toe blijft dezelfde bedekking over de voorlezing van het oude verbond zonder weggenomen te worden, omdat zij slechts in Christus verdwijnt. Ja, tot heden toe ligt, telkens wanneer Mozes voorgelezen wordt, een bedekking over hun hart,***

Daar heeft Paulus het over de bedekking, waarmee het hart van het Joodse volk bedekt is.

Paulus heeft ons dat duidelijk verteld, zoals wij dat reeds gezien hebben in **Ef. 2**, dat wij ter inleiding lezen. Ik wil dat gedeelte, dat wil zeggen de **verzen 11-22**, nogmaals aandachtig met u lezen en waar nodig een toelichting geven.

“Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesneden genoemd werdt door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden aan het vlees is, dat gij te dien tijde zonder Christus waart uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus.

Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzetten bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.

En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren; want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader. Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest”.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Let u op **vers 13**, *“thans”*, dat is *“de dag van het welbehagen”*, *“de dag van het heil”*, waarin wij nu nog leven. De heidenen (niet Joden), die eerst ver van God waren, zijn door Christus bloed dichterbij gekomen. Dat is duidelijk, is het niet? De heiden houdt op heiden te zijn en de Jood houdt op Jood te zijn.

Voor tussenmuur staat in de grondtekst het woord *“mesotoichon”*, dat behalve tussenmuur ook middelmuur of scheidsmuur betekent. En weet u, een middel- of scheidsmuur bestond er ook in de Tempel te Jeruzalem en die scheidsmuur is in zijn hoedanigheid illustratief voor de scheiding makende tussenmuur waarover Paulus in **Ef. 1:14** spreekt. U weet dat de Tempel verschillende voorhoven had. In de binnenste voorhof mochten alleen de vrome Joden komen.

In de tweede voorhof daarachter mochten alleen de Joodse vrouwen komen. Dan was er een muur die de binnenste en de tweede voorhof afscheidde van de veel grotere voorhof ruimte daarbuiten, waar de heidenen mochten komen (en waar destijds ook de duivenverkopers en geldwisselaars zaten).

Zij hadden echter onder geen beding toegang tot die tweede en binnenste voorhof, omdat zij niet tot het Joodse volk behoorden, maar heidenen en onbesnedenen waren. Die middel- of scheidsmuur scheidde hen dus van de Joden, reden waarom deze in de Statenvertaling genoemd wordt en zowel in de Leidse vertaling als in de Petrus Canisius vertaling *“de scheidsmuur”* - *“de vijandschap”*.

Deze scheidingmakende tussenmuur, nader aangeduid als: *“de vijandschap”*, is typisch voor *“de wet der geboden in inzetten bestaande”*, waardoor de heidenen uitgesloten waren van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld.

Zij waren te dien tijde veraf (**vers 12-13**), d.w.z. ver van God. Welnu, deze tussenmuur heeft de Heer Jezus weggebroken. **Vers 14-15**. *“Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzetten bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen,*

Hij heeft het buiten werking gesteld, niet omdat Hij deze ophief, maar omdat Hij haar volbracht, beiden Jood en heiden werden een nieuwe mens en daarom heten zij Christenen.

Wij zijn leden van dat ene Lichaam, of dacht u dat de Heer Jezus een lichaam had, dat voor de helft bestaat uit enkel Joden, geheel apart en de andere helft uit gelovigen uit de heidenen, ook apart, dus twee afzonderlijk functionerende helften? Maar dat zou toch absurd zijn! Dan beseft men niet wat de Gemeente is.

De Gemeente is een nieuwe schepping, die geschapen is tot een totaal nieuwe mens in Christus Jezus. Wij, die eertijds veraf waren, zijn in Christus Jezus dichtbij gekomen door het bloed van Christus (**vers 13**) en hebben daardoor deel gekregen aan Jezus Christus zelf, Die niet alleen Messias van de Joden is, maar ook de Messias van de heidenen. Hij is niet alleen de God van de Joden, maar ook de God van de heidenen is.

Lezen wij nu **vers 16-17**. *“en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft. En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren”*.

De Joden waren wel dichtbij, maar niet *in* het huis van God; denk erom. De Jood mocht niet verder komen dan die binnenhof. In de Tempel zelf mochten alleen de dienstdoende priesters komen en dan nog niet eens in het Heilige der Heiligen, want daarin mocht alleen eens per jaar de Hogepriester komen.

Lezen **vers 17-22**. *“En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren; want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader. Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest”*. Ja, een levend bouwwerk.

Laten wij dit ook op enkele andere Schriftplaatsen lezen.

Bijbelstudie Centrum - Uitgebreid Seminar over:
“de Laatste Dagen”.
in 25 delen.

Wij nemen eerst Col. 3:9-11. *“Liegt niet meer tegen elkander, daar gij de oude mens met zijn praktijken afgelegd, en de nieuwe aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper, waarbij geen onderscheid is tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije, maar alles en in allen is Christus”*.

Ja, is dat duidelijk? Er is geen onderscheid meer, dus wie desondanks een onderscheid predikt, zit er naast! Wij gaan nu naar Gal. 3:26-28. *“Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus”*, waarin Paulus dit eveneens duidelijk naar voren heeft gebracht.

Voor een nieuwe schepping in Christus Jezus houdt zelfs het onderscheid tussen man en vrouw op. Natuurlijk, zolang ik hier in mijn sterfelijk lichaam ben, ben ik nog een Nederlander, heb ik ook een Nederlands paspoort, maar in mijn hart ben ik het niet. Ik ben hier immers vreemdeling en bijwoner, want ik ben een hemelburger! Is het niet zo? Ja, prijs God.

Laten wij ook nog lezen de verzen uit Rom. 10:9-13. *“Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden; want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis. Immers het schriftwoord zegt: Al wie op Hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen. Want er is geen onderscheid tussen Jood en Griek. Immers, één en dezelfde is Heer over allen, rijk voor allen, die Hem aanroepen; want: al wie de naam des Heren aanroept, zal behouden worden”*.

Tot zover, volgende week gaan wij hiermee verder. De Heer Zegene u. Amen!